

THƠ

Hoàng Ngọc Ẩn

Thơ Mục

- 1- Bên Đồi Hui Quạnh
- 2- Bên Trời Phiêu Lãng
- 3- Buồn Xưa
- 4- Cho Một Thành Phố Mất Tên
- 5- Mười Năm Chưa Lần Gặp
- 6- Rừng Lá Thay Chứa
- 7- Anh Đi Rừng Chứa Thay Lá
- 8- Rừng Xưa Thay Lá
- 9- Sài Gòn Yêu Dấu
- 10- Sóng Sầu
- 11- Tự Trầm
- 12- Xa Nhau Rồi Em Còn Nhớ Ta Không?
- 13- Xin Chia Tay Trong Cõi này
- 14- Cõi Mộng

BÊN ĐỜI HIU QUẠNH

Tặng Nhạc sĩ Huỳnh Anh

Tiếng hát khơi dòng thương nhớ xưa
Mênh mang trời đất mới giao mùa
Ở đây ta vẫn sầu cô quạnh
Vẫn nhớ thương về năm tháng xưa...

Vẫn xót xa đau ngày hạ cũ
Lỡ làng cho một kiếp phù sinh
Người đi từ thuở vô tình ấy
Để lại lòng ta xót một mình!

Nếu đã xem nhau là quán trọ
Vị đời hãy cạn những chiều say
Gió mưa trả lại đời mưa gió
Một thoáng dăng sầu trong mắt ai?

Men chẳng ấm lòng khi cách biệt
Giang hồ rượu uống mãi khôn say
Môi vẫn tìm môi chừng đã nhạt
Hương thừa nghe một thoáng men cay!

Thôi già từ nhau như bóng mây
Và, trôi theo ngày tháng lưu đày
Đất khách mấy mùa trăng ngóng đợi
Quê nhà từng cánh nhọn tung bay...

Rừng khuya khắc khoải từng cơn gió
Phố cũ mong chờ cuộc đổi thay
Chim Hồng vút cánh trời thăm thẳm
Gió vẫn vô tình, mây vẫn bay...

Người đi từ thuở vô tình ấy
Để lại lòng ta xót một mình
Để lại lòng ta buồn biết mấy
Lỡ làng cho một kiếp phù sinh!

Tiếng hát khơi nồng chấn gối xưa
Mênh mang trời đất mới giao mùa
Cố nhân có xót niềm cô quạnh
Có nhớ thương về năm tháng xưa?!

Bài thơ này đã được nhạc sĩ Việt Dũng phổ nhạc thành bài hát cùng tên.

BÊN TRỜI PHIÊU LÃNG

Bên trời phiêu lãng - Phạm Đình Chương phổ nhạc, Sĩ Phú thể hiện

Những con đường đẹp nắng thủ đô
Nhớ chiều xưa mình đã hẹn hò
Những con đường chừ đây hoang vắng
Thương người tình lạc lõng, bơ vơ!

Nghe buồn đau những ngày hạ cuối
Đêm nằm đây đếm tuổi lưu đày
Tháng năm xưa ngút ngàn tiếc nuối
Trong tâm linh ngàn kiếp khôn phai...

Trắng bao đêm cho dài thương nhớ
Ai ra đi xót kẻ cuối trời
Phiá chân mây cũng đành duyên lỡ
Lục địa này cam nín muôn đời!

Đôi chúng ta, đôi bờ khóc hận
Mông mênh sâu như sóng biển sâu
Và đôi nơi xót xa thận phận
Nghìn trùng xa nặng trĩu cơn sầu

Tiếc mà chi hỡi người tình lỡ
Thương mà chi ước mộng xa rồi
Nếu mai đây có lần gặp gỡ
Xin cho nhau một nét môi cười

Tiến nhau đi bên trời phiêu lãng
Ta lang thang cuối nẻo lưu đày
Xót tương lai, tiếc về dĩ vãng
Chút mộng lòng cất cánh xa bay....!

Bài thơ này đã được nhạc sĩ Phạm Đình Chương phổ nhạc thành bài hát cùng tên.

BUỒN XƯA

Từ vắng em rồi tôi nhớ thương
Lần theo từng kỷ niệm yêu đương
Chao ơi! Thu đã qua rồi đó
Thu đến rồi, em có vấn vương?

Lần tiễn đưa nào không xót xa
Tôi về phố cũ nhìn mưa sa
Mùa đông sắp gọi qua thành phố
Lần đốt tay chờ năm tháng qua

Vùng tóc em thơm mùi đại dương
Vòng tay dịu dịu, mắt em buồn
Bờ môi nũng nịu nhiều thương mến
Tôi đắm say qua từng nụ hôn

Từng nụ hôn dài không muốn dứt
Từng vòng tay siết chặt bờ vai
Yêu thương đó tháng ngày lây lất
Tôi vẫn mơ và vẫn đắm say...

Cho đến bây giờ tôi chợt hiểu
Chuyện tình xưa đã khép ô vuông
Từng đêm mặc niệm vào thương nhớ
Kỷ niệm buồn xưa thấm thía buồn...!

Bài thơ này đã được nhạc sĩ Phạm Duy phổ nhạc thành bài hát cùng tên.

CHO MỘT THÀNH PHỐ MẤT TÊN

Em Sài Gòn đẹp nhất về đêm
Tiếng hoa rơi, nhạc lắng, mây chìm
Nét môi duyên, nụ cười huyền hoặc
Phút chốc trần gian vội lãng quên!

Ta thương em tàn hơi thở cuối
Ta nhớ em trọn kiếp lưu đày
Ngày xa thành phố xanh xao nhớ
Ta già từ nhau tựa bóng mây!

Những con đường cũ còn im bóng
Tà áo ai còn theo gió bay
Tiếng guốc gõ đều trên phố vắng
Hay tàn trong ngõ hẹp chiều nay?

Ta nhớ từng cơn mưa bụi nhỏ
Ta chờ nhau cuối phố, mưa sa
Từng cơn gió lạnh giao mùa đến
Một sớm thu về em xót xa!

Đời đã vô tình không vấn vương
Ngõ xưa đã hút lối thiên đường
Còn đây hơi thở xanh xao mộng
Em mất tên rồi ta tiếc thương!

Bài thơ này đã được nhạc sĩ Phạm Đình Chương phổ nhạc thành bài hát cùng tên.

MƯỜI NĂM CHƯA LẦN GẶP

Nhạc sầu giăng tiếp nối
Sương dâng mờ khung trời
Dòng thư ai nhắn gửi
Buồn len vào tim cô!

Trời Paris chớm lạnh
Anh đã tìm về đây
Mưa thu buồn hiu hắt
Vàng thu đầy mắt ai
Ngõ hồn sao trống vắng
Trên phố buồn hôm nay...

Mười năm chưa lần gặp
Sao ta vẫn đợi chờ
Phố người ta vẫn đợi
Người yêu đâu có ngờ
Phố người mưa vẫn gọi
Ta một mình bơ vơ...

Bao nhiêu ngày xa cách
Bấy nhiêu ngày đắng cay
Rượu người ta chưa nhấp
Sao hồn ta đắm say
Môi người ta chưa uống
Sao hồn ta ngất ngây
Mưa giăng đầy phố nhỏ
Ta lạc loài chiều nay...!

Mười năm chưa lần gặp
Em, mắt sầu tiêu hao
Ngõ hồn em lạnh ngắt
Mùa thu về lao xao

Mười năm chưa lần gặp
Ta ngậm ngùi chia xa
Trời Paris mưa phủ
Em có còn nhớ ta...?!

Bài thơ này đã được nhạc sĩ Nhật Ngân phổ nhạc thành bài hát cùng tên.

ANH ĐI RỪNG CHƯA THAY LÁ

Anh đi rừng chưa thay lá
Em về, rừng lá thay chưa?
Phố cũ bây chừ xa lạ
Hắt hiu đợi gió giao mùa

Xuân xưa mình chung đôi bóng
Xuân này mình ngóng trông nhau
Hun hút phương trời vô vọng
Nhớ thương bạc trắng mái đầu

Em có về qua phố cũ?
Phố phường chừ đã đổi thay
Thương em nửa đời hoang phế
Thương ta chịu kiếp lưu đày

Xuân nay mình em lẻ bóng
Có còn tiếc nhớ xuân xưa?
Dài tay đếm từng nhung nhớ
Em ơi! Chờ gió giao mùa...

Bài thơ này đã được nhạc sĩ Huỳnh Anh phổ nhạc thành bài hát cùng tên.

RỪNG XƯA THAY LÁ

Đêm lãng du
Ta cạn chén
Nghe ngậm ngùi tình xa
Ta đứng đây
Nghe người hát
Từng giọt sầu đọng đưa
Mùa thu đã đến
Già buốt qua hồn
Rừng thu xao xác
Cuốn lá thu đi...

Mưa vẫn rơi
Mưa từng cánh
Rơi vào lòng quạnh hiu
Em đứng đây
Buông lời hát
Thương cuộc tình xa khơi!
Thành xưa mưa lũ
Nước cuốn qua hồn
Mùa thu đã đến
Buốt giá tâm tư...!

Mưa vẫn rơi
Trên thành phố
Khi lần đầu về thăm
Mưa hắt hiu
Rơi từng cánh
Hồn lạc vào xa xăm
Mùa thu đã đến
Em vẫn say vùi
Rừng xưa thay lá
Em biết chẳng em...?

Bài thơ này đã được nhạc sĩ Trần Tử Thiêng phổ nhạc thành bài hát *Bài tango cho người tình lỡ*.

SÀI GÒN YÊU DẤU

Sài Gòn nơi ấy tang thương lắm
Gợi nhớ trong ta mấy vạn đời
Trăng ngọc, trăng say, trăng vẫn cũ
Riêng tình ghen suối nước khôn vơi

Ta lặng mấy mùa nghe lá úa
Nghe tình sướt mướt khóc nơi đây
Quý bên góc liễu nhìn trăng chết
Bao lần cầu nguyện với heo may...

Ta nguyện cho người ấy đã đi
Thôi đừng tưởng nhớ mộng yêu vì
Bên chông đừng tưởng tình ta nữa
Để rồi sầu khổ ứa vành mi!

Đừng bao giờ khóc chuyện lỡ duyên
Ta đọc nhiều đêm những ước nguyện
Xin trăng xoá hết đùng ghi chép
Vào lòng non biển tiếng oan khiên!

Ngàn năm chuyện cũ chơi vơi quá
Đan tình lên gió chầy lòng duyên
Ngày mai một giấc hồn thu lạnh
Có nhớ nhau xin nhỏ giọt hiền...

Sài Gòn, Sài Gòn, trời nơi ấy
Chưa mờ dấu vết mộng ngày xưa
Ngàn năm là vẫn là thương nhớ
Tim ta còn lạnh đến bao giờ...?!

Bài thơ này đã được nhạc sĩ Lê Uyên Phương phổ nhạc thành bài hát cùng tên.

SÓNG SẦU

Tặng Hạ Quyên

Khói thuốc khơi màu mây viễn phương
Quen nhau từ thuở mắt thiên đường
Trăm con nước cuốn xa bờ mộng
Nửa cuộc đời đổ nát sau lưng!

Tàu nhỏ neo rồi không giới hạn
Người đi, kẻ ở xót thương nhau
Bờ xa cô quạnh đìu hiu nhớ
Sông Jacinto dậy sóng sầu!

Em đến đây rồi ở lại đây!
Rừng thu thay lá, bụi thu bay
Em cô đơn giữa vùng đất lạnh
Tôi lang thang cuối nẻo lưu đày!

Tôi tiễn em, rồi ai tiễn tôi?
Chiều thu hoa lá rụng tươi bời
Em đi biển động đau lòng sóng
Lũng thấp, trời cao cũng ngậm ngùi!

Bài thơ này đã được nhạc sĩ Trần Quan Long phổ nhạc thành bài hát cùng tên.

TỰ TRẦM

Đêm New York,
Nhớ về em chi lạ
Giấc Houston nồng lưu luyến thịt da
Nơi ta hôn em tự nhiên nẩy lộc
Cụm rừng trăm năm nay đã nở hoa

Hoa,
Cuối mùa xuân
Nhánh điều tàn giăng kín trùng khơi
Hoa đang xinh tươi
Một đêm tự trầm
Còn lại mình ta giữa cõi âm thầm!

Đêm hải đảo
Một mình ta cúi mặt
Ly rượu em mời
Ta chưa uống đã say
Từng sợi lông tơ ghi bạt dấu chân ai
Trần trường trăm năm nhạt nhoà áo mơ phai

Trong đêm độc hành
Ru hồn tên thất trận
Ta gọi tên người trên năm đốt ngón tay
Một mình đơn côi
Đi lạc giữa cơn say
Bên ni, bên tê đời hun hút dặm dài...

Em,
Hấp hồi màn đêm
Giữa kinh hoàng bỗng hé nụ hoa
Cơn mưa hôm qua
Mồ hôi nhỏ giọt
Dạt dào đam mê
Sóng cuốn bờ xa

Em,
Sóng nhục vinh
Giữa cung chiều em hát lời kinh
êm nay cô đơn
Hồn ta tự trầm
Còn lại riêng em giữa cõi âm thầm!

Em,
Mười năm sống như bản án
Một năm tròn hạnh phúc thăng hoa
Hoa đã nở trên nhánh đời phiêu lãng
Ta trầm mình trong hạnh phúc ta...

Bài thơ này đã được nhạc sĩ Việt Dzũng phổ nhạc thành bài hát cùng tên.

XA NHAU RỒI EM CÒN NHỚ TA KHÔNG?

Trả lại em những tháng ngày diễm mộng
Nụ hôn nồng, bờ môi mộng kiều sa
Tóc em bay trong từng chiều gió lộng
Những con đường đã in dấu chân qua...

Trả lại em những mưa chiều kỷ niệm
Vạt áo dài hai đũa lấy che chung
Mắt lặng ngắm về chân trời biếc tím
Cùng ước mơ cho đẹp mộng tương phùng

Trả lại em những điệu mờ luân vũ
Tiếng hát nào còn đọng giữa môi em
Ta ghi chặt lắng nghe từng hơi thở
Đi nhau đi trong nhạc khúc êm đềm

Trả lại em những đêm vàng ngà ngọc
Đêm từng đêm đọng ước vọng thật đầy
Trong vụng dại có lần em chợt khóc
Giọt lệ nào thấm lịm giữa môi say?!

Trả lại em những thư tình ngày cũ
Niềm yêu xưa sao êm ái đậm đà
Ta mặc niệm một cuộc tình đã lỡ
Em đi rồi như một ánh sao sa!

Trả lại em hoàng thành xưa rục rĩ
Cung điện huy hoàng phút chốc tan hoang
Mắt môi đó đã lạc dòng thế kỷ
- Xa nhau rồi em còn nhớ ta không?

Bài thơ này đã được nhạc sĩ Khúc Lan phổ nhạc thành bài hát cùng tên.

XIN CHIA TAY TRONG CỐI NÀY

Người hỡi!
Tay vẫn xanh xao đếm từng kỷ niệm
Tơ lòng mỗi lúc bay cao

Tình hỡi!
Tay mới đan tay
Bên đời gõ nhịp
Đâu rồi những lúc môi nồng cháy!

Đời hỡi!
Sao vẫn u mê
Sao vẫn tái tê
Khi bước chân lần về chốn cũ
Cối thân quen
Nghe xao xuyên lòng
Bước chân đi
Ôm bao giấc mộng phôi phai!

Xin chia tay trong cối này
Xin đơn côi dần phai theo tháng ngày
Xin em tôi bờ môi mộng thẩm
Xin má em hồng bên chén rượu cay...

Người hỡi!
Trong giấc mơ hoa
Người bước vào rất nhẹ
Ân tình mỗi lúc chia xa

Tình hỡi!
Trong trái tim tôi
Vẫn in sâu
Muôn kiếp khôn phai
Năm tháng miệt mài...!

CỐI MỘNG

Tôi không khóc những đêm dài da diết
Mà hồn còn lạnh đến ánh Sao Khuê
Cung cầm ca phách lạc lối dây thề
Vì tôi tưởng đời tôi tan nát cả!

Tim không đau vì trăng mòn hoang dã
Mực tơ vàng phấp rụng chấp Đài Sương
Quý mòn hơi cầu nguyện giữa đêm trường
Cho hồn ấm và lòng thôi rung động

Nhưng không được, vì tình tôi vẫn sống
Trong vu vơ, trong cả kiếp phũ phàng
Đan lên mây cả tiếng nói bẽ bàng
Của mái tóc vui đau niềm oán hận

Biết bao chiều tay tôi ôm thờ thần
Tơ nắng gầy thoi thóp thờ trên hoa
Tìm hương xưa trong giấc ngủ hoang tà
Bờ môi mộng vẫn dập dờn trong cõi mộng...

Hoàng Ngọc Ẩn

Nguồn: <https://www.thivien.net/Ho%C3%A0ng-Ng%E1%BB%8Dc-%E1%BA%A8n/C%C3%B5i-m%E1%BB%99ng/poem-xiEzCEgYWxmyrT5tZl0pA>

www.vietnamvanhien.org

